

Schizofrenidagene 2013

Refleksjoner fra en profesjonsstudent - del 1

Jeg kan innrømme at jeg er over gjennomsnittlig interessert i psykose, traumer og utviklingsforstyrrelser. Og da jeg så årets tema på Schizofrenidagene i Stavanger – ”The Circle of Life: utviklinger og traumer i et livsløpsperspektiv” - skjønnte jeg fort at jeg måtte komme meg dit. Psykologen (i regi av Intervjuprosjektet som jeg er med på) tro til med støtte for at jeg skulle gjøre et par intervjuer og videreformidle hva jeg hadde lært i Stavanger til medelevene mine.

Med mine 158 centimeter og i hvert fall 15 år mindre enn gjennomsnittsalderen på kongressdeltakerne følte jeg meg først ganske malplassert. Litt som lillesøsteren som har fått lov til å henge med storebroren sin og de kule vennene hans. Det viste seg at nivået på kongressen ikke var langt over hodet på meg likevel. Det ble i stedet tre dager med ekstremt spennende foredrag, og ikke minst veldig relevant pensumstoff for utvikling, personlighet og biologifagene. Jeg håper refleksjonsnotatene kan være med på å inspirere andre elever til å dra på konferanser, og engasjere seg i psykologifaget utenfor NTNU.

Her kommer en kort gjennomgang av mange av foredragene, og det jeg synes var interessant å få med seg. Så får du kanskje litt snadder til eksamen i tillegg.

DAG 1

Turid Suzanne Berg-Nielsen

Som ansatt på NTNU er hun sikkert et kjent navn for flere profesjonsstudenter. Hun ga en generell introduksjon om tilknytning og tidlige forhold, og hvordan det påvirker senere fungering. Det jeg synes var mest interessant, var det hun fortalte om stress. Hun dro inn epigenetikken og forklarte hvordan miljøfaktorer som stress påvirker vårt RNA, og kan få gener til å skrues av og på. Fosteret kan faktisk kjenne stresset til mor i begynnelsen av svangerskapet gjennom en økning av stresshormoner i placenta. Stress virker også som et hinder i dannelsen av forbindelser mellom amygdala og prefrontal korteks.

Forskning tyder på at vi er mest sårbare for stress fra vi er 6-18 mnd, og dermed kan tilknytning bli sett på som et stress-regulerende system. Hun hevdet at vi burde stille spørsmålstegn ved å begynne å sende barna våre i

barnehagen i løpet av denne perioden - til et miljø hvor det kan være veldig mye stress. Nære omsorgsgivere fungerer som en beskyttelsesfaktor mot stress og anormal hjerneutvikling. Hun refererte også til et dyrestudie som viste at én time med stress hos en rotte kunne sees i hjernen i flere måneder etterpå.

“*Én time med stress hos en rotte kunne sees i hjernen i flere måneder etterpå*”

Allan Schore

Allan Schore er nok en briljant forsker og teoretiker, men briljant foredragsholder er han ikke. Det at han brukte powerpointen som manus tydet litt på dette. Innholdet i foredraget kan man derimot si mye bra om. Hovedfokus var på hans generelle teori der han syntetiserer tilknytningsteori og nevrobiologisk teori. Kort sagt handler den om at den tidlig utviklede, emosjonsprosesserende høyre hemisfæren tilsvarer det Freud postulerte som det ubevisste i mennesket. Dette er fordi de tidlige emosjonelle erfaringene med omsorgspersonen lagres implisitt i hukommelsen. De tidlige tilknytningsrelasjonene er sterkt med på å utvikle denne hemisfæren, samt evnen til selvregulering. Dermed er tilknytningspersonen i stor grad med på å forme hvordan høyre hemisfære regulerer emosjoner og prosesserer vår følelse av oss selv. Videre at den resten av livet fortsetter å kode implisitt-prosedural hukommelse.

Noe av det Schore hevdet i sitt foredrag var:

- Vi står

overfor et

“

*Vi står overfor et
paradigmeskifte i
tilknytningsteori*

paradigmeskifte i tilknytningsteori som karakteriseres av tre aspekter: vi vender tilbake til emosjoner, selvregulering er blitt en sentral del av enhver biopsykologisk disiplin, og utviklingspsykologi fokuserer nå på hjernens vekstspurt fra tredje trimester og gjennom det andre leveåret.

- Den viktigste oppgaven i det første leveåret er dannelsen av et trygt tilknytningsforhold for å lære å kommunisere med andre mennesker og å utvikle evnen til selvregulering. Dette skjer gjennom å minimere negativ affekt og maksimere positiv affekt i tilknytningsforholdet.

- Det er en samregulering mellom mor og barn som også skjer fra ”kropp til kropp”. De biologiske systemene knyttes sammen og regulerer hverandre, dette gjelder spesielt det autonome nervesystemet.

- Fedre har en rolle i utviklingen av barnets hjerne, og dette skjer hovedsakelig gjennom den utforskende siden av tilknytning. Det skjer en pregning på andre områder enn med mor, og han snakket særlig om aggresjonsregulering hos gutter.

- Mor-spedbarn-kjærlighet påvirker senere kapasitet for komplekse kjærlighetsforhold.

John Read:

Helt på tampen av dagen kom John Read, en overraskende morsom amerikaner som snakket om sammenhengen mellom tilknytning, traumer og psykose. Han snakket også veldig energisk om legemiddelindustrien i USA, og om hvordan 73% av de som var med på å utvikle DSM-V fikk penger fra legemiddelbedrifter.

Gjennom presentasjonen kom det fram at han hele karrieren har argumentert for at en biologisk modell for schizofreni er feilaktig. Man skal ha ganske mye mot for å møte opp på kongresser om schizofreni gang på gang og tale imot en sal fylt med psykiatere som alle er enige om at schizofreni er en biologisk psykisk lidelse.

Det hjelper kanskje heller ikke når han sier: ”Jeg har enda ikke møtt en pasient som har dratt nytte av genetisk forskning.” Tydeligvis møter de fleste ham med sinne, eller presenterer klassiske bilder av pasienter med schizofreni som har abnormale hjernestrukturer. Da pleier han å svare: ”Hva tror du hjernen er for?”, eller ”Hvilken nytte hadde en hjerne hatt hvis den ikke responderte på miljøet?”. Og han har et viktig poeng som man fort glemmer når man diskuterer schizofreni: vi vet bare om en korrelasjon. Om abnormalitene er det som forårsaker schizofreni, eller er et resultat av lidelsen, vil muligens fremtidig forskning vise.

“

*”Jeg har enda ikke møtt en
pasient som har dratt nytte
av genetisk forskning.”*

John Read hevder at tidlige traumer og senere psykoser eller schizofreni er sterkt knyttet sammen. Han kategoriserte fem typer traumer, og sa at hvis man hadde opplevd alle fem typer, hadde man 193 ganger høyere sannsynlighet for å bli psykotisk. Han fortalte at det som anses som evidens for at schizofreni er en hjernelidelse er: overaktiv HPA-akse,

abnormaliteter i nevrotransmittere, hippocampusabnormaliteter, reversert lateralisering og forstørrede ventrikler. Og hvordan ser en hjerne ut til en person om har opplevd tidlige traumer? Den er nærmest identisk hjernen til pasienter med schizofreni.

I neste refleksjonsnotat får du lese om foredragene til blant annet: Robert Marvin, Per Isdal og Finn Skårderud. Følg med!

Publisert 9.2.2013

Av Anja Hallan-Wolff

[Trykk her](#) for flere intervjuer med ferdig utdannede psykologer!

Kommende arrangementer

Fant ingen arrangementer.

Kategorier

Fagdag

Informasjon

Sosialt

Arrangement

Psykolosjen på Twitter

Her kommer Tweets

Tilbakemeldinger?

Losjen vil gjerne høre fra deg hvis du er fornøyd, misfornøyd eller har forslag til noe vi kan arrangere - send oss en mail på psykolosjen@gmail.com!

Følg oss:

Kontaktinfo & kontaktskjema

Login for styremedlemmer